

Ат. Георгиевъ

Пингвини

При полюситѣ царуватъ вѣчни ледове и ужасни студове. Смѣли пжтешественици много пжти сж се опитвали да проникнатъ до северния полюсъ. По-малко изученъ е южниятъ полюсъ. Науката е доказала, че най-крайната северна точка на земята се крепи въ замръз-налитѣ води на Ледовития океанъ, а южната се допира до твърдата, сжщо заледена, земя на единъ юженъ материкъ. Около последния има много разхвърлени острови, чиито брѣгове се кжпятъ отъ студенитѣ води на единъ океанъ, който достига до Африка, Южна Америка и Австралия. Водитѣ на този океанъ не сж сини, както на другитѣ морета и океани, а жълто-кафяви отъ едва видимитѣ водорасли, едничкитѣ растения на тѣзи студени води. Малцина смѣлчаци сж имали възможность да видятъ безкрайнитѣ ледени равнини на южния материкъ през кжсото лѣто, когато слънцето не захожда.

По брѣговетѣ на южния материкъ и по самотнитѣ острови живѣятъ на голѣми множества чудновати птици, на които крилата сж се обърнали на сжщински гребла, и краката имъ сж толкова назадъ на тѣлото, че птицата стои изправена като човѣкъ на краката си. Тия птици носятъ името *пингвини*. Първитѣ пжтешественици имали възможность добре да наблюдаватъ тѣзи птици, защото тѣ не знаели опасността отъ човѣка.

Има две породи пингвини: дребни и едри. Изправени, едритѣ пингвини достигатъ до метъръ, съ тлѣсто и дебело тѣло, кжси крака, дебела дълга шия. Гърбътъ главата и опашката сж черни, а гърдитѣ — бѣли като снѣгъ.